

FARSKÝ LIST

10. marec - 16. marec 2025, číslo 589

Gréckokatolícka cirkev, farnosť Čičava, Čičava 38, 09301

Tel.: 0911/711488, o.martinlaban@gmail.com

Staňte sa dobrodincom!

MZDOVÁ PODPORA KŇAZOV

Hlavným cieľom darcovskej platformy DOBRODINEC je dofinancovanie platov duchovných.

Darca si vyberie svoju farnosť a môže prispieť ľubovoľnou sumou. Každá farnosť má stanovenú cieľovú sumu pre daný rok.

Pre dosiahnutie spoločného cieľa je vhodnejší pravidelný príspevok (nastavenie mesačnej platby), ktorý poskytuje stabilný a predvídateľný zdroj financií. Každý príspevok, či už pravidelný alebo jednorazový, má veľký význam.

Ďakujeme za vašu dôveru aj podporu.

www.dobrodinec.online

Nábožnosť

=====

Najväčšia nábožnosť je vtedy, keď už nie je žiadna nábožnosť. Čiže keď už

nepotrebujeme žiaden zvláštny postoj nejakej nábožnosti, lebo už prosto tým sme.

Dokážem uveriť, čiže prijať to. Prosto to prijať. Netreba na to žiadne zvláštne pocity, postoje, obrady, úkony, nejaké "vnútorné prežívanie", nič. Vlastne je to akoby až príliš banálne a "vonkajšie": prosto to prijať a uveriť tomu a nešpekulovať.

Dokážem milovať, čiže dať na prvé miesto. Znova to je čosi úplne prosté. Netreba na to žiadne pocity ani žiadne "prežívanie" ani nijaké mimoriadne veci či obrady či úkony. Prosto uprednostniť. To je všetko. Prostý, až akoby banálny čin. Láska je veľmi prostá a jednoduchá.

Dokážem konať. Robiť. Obyčajný prostý vonkajší skutok na základe viery a lásky. Bez nejakej veľkej filozofie, bez nejakých mystických zážitkov, bez potreby nejakých gest a obradov, bez čohokoľvek. Prostý, až pohoršlivo banálny skutok, čin, ako onen Samaritán: "Bolo mu ho ľúto. Pristúpil k nemu, nalial mu na rany oleja a vína a obviazal mu ich; vyložil ho na svoje dobyčča, zaviezol ho do hostinca a staral sa oň." (Lk 10, 33-34). Nie je v tom nič "duchovné" ani "náboženské", ako si tieto veci často predstavujeme. A predsa je všetkým týmto viac, než celá bohoslužba kňaza a levítu v Chráme!

Kresťanstvo je nenáboženské náboženstvo, ktorého podstatou je prosto byť synom, dcérou Boha a údom Krista tak prosto, ako sme boli deťmi keď sme boli deťmi a prosto sme nimi boli a nehľadali sme v tom ani sme k tomu nepotrebovali žiadne obrady ani žiadnu mystiku ani sme nad tým nefilozofovali ani sme sa to nesnažili nejako "prežívať" ani nič podobné. Bolo to čosi dokonalo prosté. Čosi tak vonkajšie a prosté, že to bolo

skutočné, vnútorné a bytostné.

Nepotrebovali sme nič z tamtoho pretože sme tým naozaj boli.

Byť kresťanom znamená takto dokonalo prosto dieťaťom Boha byť. To je všetko. Hovoriť v modlitbe slová a prosto ich iba hovoriť, ale skutočne ich hovoriť - presne tak, ako keď malé dieťa niečo hovorí svojmu ľudskému otcovi. Prosto to iba hovorí, ale súčasne to naozaj ono hovorí, nielen čosi recituje ako to pri modlitbe často býva. Čo už len môže byť viac?

A takto to platí o všetkom, o živote, o skutkoch, o vzťahoch, o všetkom.

Najmimoriadnejšia vec na svete je, keď sa toto všetko stane úplne prirodzeným a nie je na tom už nič mimoriadne. Prosté bytie. Prosté konanie. Prosté žitie. Nič viac a súčasne nič menej.

"Nezmýšľajte vysoko, ale prikláňajte sa k nízkym. Nebuďte múdri sami pre seba." (Rim 12, 16).

Naháňa nám to strach, táto radikálna prostota a jednoduchosť i totálnosť!

A možno práve preto milujeme všetky tie obrady a mudrovanie a hľadáme všetky tie pocity a "prežívania", aby sme sa vyhlili tejto prostej jednoduchosti a súčasne radikálnosti viery a obrátenia. "Ježiš mu povedal: "Choď a rob aj ty podobne!"" (Lk 10, 37). A tak hovoríme, počkaj, počkaj! Nie tak rýchlo! Čo keby sme si najprv urobili nejakú pobožnosť? Adoráciu? Biblické stretko? Seminár či nejakú obnovu? Púť? Trochu si to najprv premysleli? Porozprávali sa o tom najprv? A tak donekonečna sedíme a pobožnosťme a klábosíme o tom a snažíme sa to nejako šikovne a múdro "interpretovať" - aby sme nemuseli v tej

úplnej prostote dieťaťa prosto tým byť a prosto to žiť a robiť.

A Ježiš? Čo na to On? On len "povedal: "Veru, hovorím vám: Ak sa neobrátite a nebudete ako deti, nevojдете do nebeského kráľovstva." (Mt 18, 3)

Modlitba

=====

"Modlitba, čiže rozhovor s Bohom, je najvyšším dobrom, lebo je spoločenstvom a zjednotením s Bohom. Ako sa telesné oči rozjasňujú, keď vidia svetlo, tak aj duša upriamená na Boha je ožiarená jeho nevýslovným svetlom. Hovorím o modlitbe, ktorá nie je zvyková, ale vychádza z duše; ktorá nie je obmedzená na určitý čas alebo hodinu, ale sa koná stále, v noci i vo dne.

Lebo nestačí, keď sa duch len vtedy narýchlo pozdvihne k Bohu, keď sa sústredíme na modlitbu; ale aj vtedy, keď nás zamestnávajú nejaké úlohy, či už starostlivosť o chudobných, či iné starosti alebo užitočné dobročinné skutky, máme do toho miešať túžbu po Bohu a spomienku naňho, aby sa všetko láskou k Bohu, sťa soľou okorenené stalo lahodným pokrmom pre Pána vesmíru. A stále, cez celý život môžeme sa tešiť zo zisku, ktorý plynie z toho, že mu venujeme viac času.

Modlitba je svetlom duše, pravým poznaním Boha, prostredníčkou medzi Bohom a ľuďmi. Duch, modlitbou povznesený až do neba, objíma Pána v nevýslovnom šťastí. Dychtí po božskom mlieku ako dieťa, keď volá s plačom matku (porov. 1Pt 2,2). Chce, aby sa splnili jeho

vlastné túžby, no dostáva lepšie dary, ako je celý viditeľný svet.

Modlitba je úctyhodná sprostredkovateľka pred Bohom, rozveseľuje srdce a utišuje jeho túžby. Keď hovorím o modlitbe, nemysli si, že sú to slová. To je túžba po Bohu, nevýslovná láska, ktorá nepochádza od ľudí, ale má pôvod v Božej milosti. Aj Apoštol o nej hovorí: „My nevieme ani to, za čo sa máme modliť, ako treba; a sám Duch sa prihovára za nás nevysloviteľnými vzdychmi.“ (Rim 8,26b)

Ak Pán niekomu daruje takúto modlitbu, je to bohatstvo, ktoré nemôže byť odňaté. Je to nebeský pokrm, ktorý nasycuje dušu: kto ho ochutná, vzplanie večnou túžbou po Pánovi, akoby jeho dušu rozpaľoval najhorúcejší oheň.

Túto modlitbu potom svojím úsilím zdokonaľuj: Okrášľuj svoj dom skromnosťou a pokorou, rozjasňuj ho svetlom spravodlivosti; vyzdobuj svoj dom dobrými skutkami ako ušľachtilým zlatým poťahom a namiesto maľovky a ozdobných kameňov použi vieru a veľkodušnosť. A nad celú stavbu polož na dokončenie domu modlitbu ako strechu. Tak pripravíš Pánovi dokonalý príbytok a prijmeš Pána ako v skvelom kráľovskom paláci. A skrze jeho milosť budeš vlastniť naozaj jeho samého ako obraz umiestnený v chráme duše."

Ktoré?

=====

Prvé a posledné prikázania Desatora sa porušujú najviac zo všetkých. A hlboko jedno aj tie druhé súvisia.

Ak nežijeme s Bohom a On nie je naším bohom, musíme si zaň hľadať náhradu vo

svete - a výsledkom je žiadostivosť, od žiadostivosti politikov a ich voličov po zemi, bohatstve, krvi a dušiach iných ľudí až po bežné lakomstvo, závisť, súdenie a porovnávaní sa medzi ľuďmi.

A naopak, ak sme si my sami bohmi a modlami a ak slúžime žiadostivo sebe, potom Boh nie je naším bohom. A aj to tak je, veď Bohu venujeme len skúpo trochu času, lebo ho musíme venovať sebe a ukájaniu svojej žiadostivosti, o peniazoch, majetku, sile a schopnostiach ani nehovoriac, ešte tak do kostola a na omšu si prísť posediť, ale väčšinou nás ani nenapadne dať to do služby Bohu, pretože v skutočnosti my sami sebe sme si bohmi a jedine seba uctieame a sebe slúžime.

No, kým s týmto nič neurobím, tak nemá zmysel hovoriť o Evanjeliu svätosti a

dokonalosti, ku ktorej nás Ježiš pozýva. A asi chápeme, prečo ľuďom v tomto stave, možno stále aj nám, Evanjelium znie cudzo a slovo svätosť bezmála až odporne a odpudivo.

Pôstne obdobie je potom asi vo svojej podstate o tomto: Skontroluj, či Boh je naozaj tvojim bohom a či Mu naozaj slúžiš s nerozdeleným srdcom a miluješ Ho "celým svojím srdcom, celou svojou dušou a celou svojou myslou" (Mt 22, 37). A skontroluj, či sa v tebe nezakorenila nejaká, akákoľvek svetská žiadostivosť, akákoľvek pripútanosť k čomukoľvek svetskému.

"Umŕtvujte teda svoje pozemské údy: smilstvo, nečistotu, vášeň, zlú žiadostivosť a lakomstvo, čo je modloslužba!" (Kol 3, 5)

	Čičava	Komárany	Memík
Po	<i>Svätý mučeník Kodrat a spoločníci</i>		
10.3.		18.00 Parastas a hramoty	
Ut	<i>Svätý Sofronios, jeruzalemský patriarcha</i>		
11.3.	12.00 6.hodínka		
St	<i>Prepodobný otec a vyznávač Teofan Sigrianský</i>		Zdržanlivosť od mäsa
12.3.	18.00 LVPD + Ladislav, Emilia (r.Stašková)	16.30 LVPD + Mikuláš (r.Bodnárová) + panychýda	
Št	<i>Prenesenie pozostatkov sv. Nikefora, konštantínopolského patriarchu</i>		
13.3.	12.00 6.hodínka		
Pi	<i>Prepodobný otec Benedikt</i>		Zdržanlivosť od mäsa
14.3.	16.30 LVPD + Jozef, Jarka (r.Obšasniková)		18.00 LVPD za všetkých zomrelých + panychýda
So	Druhá zádušná sobota; Svätý mučeník Agapios a ďalší šiesti mučeníci		
15.3.	9.00 Zádušná liturgia a hramoty		
Ne	Druhá pôstna nedeľa		Zbierka na opravu chrámu
16.3.	<i>Svätí mučeníci Sabinus a Papas</i>		
	9.15 *ZBP Jozef (r.Janočková) 6Or.	11.00 *ZBP Beáta, Sebastián (r.Ihnatová)	7.30 za farnosť

Úmysel modlitby: za mier na Ukrajine a vo svete; za uzdravenie svätého otca Františka